COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 28.5.2021
COM(2021) 258 final

# RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

## privind normele adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții pentru punerea în aplicare a Statutului funcționarilor

# EXPUNERE DE MOTIVE

## 1. TEMEIUL JURIDIC ŞI OBIECTIVELE RAPORTULUI

Parlamentul European și Consiliul au stabilit, prin intermediul unui regulament, Statutul funcționarilor și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „**RAA**"), astfel cum se prevede la articolul 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Deși reglementează în detaliu relațiile juridice dintre, pe de o parte, instituții, organisme și agenții și, pe de altă parte, personalul lor, aceste acte legislative nu sunt exhaustive, împuternicind în mod expres instituțiile, organismele și agențiile să adopte norme de punere în aplicare suplimentare cu privire la o serie de aspecte.

Ca parte a **reformei din 2014 a Statutului funcționarilor**, colegiuitorii au introdus mecanisme de sporire a gradului de **respectare** a cadrului legislativ și de consolidare a **guvernanței** efective, permițându-le, în același timp, instituțiilor, organismelor și agențiilor să se bucure de autonomie în ceea ce privește aplicarea Statutului funcționarilor și a RAA personalului lor.

De la reforma respectivă, **articolul 110 alineatul (6) din Statutul funcționarilor**[1] îi impune Comisiei obligația de a prezenta, la fiecare trei ani, un raport privind normele adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții pentru aplicarea Statutului funcționarilor. Această obligație li se aplică instituțiilor, astfel cum sunt definite în conformitate cu articolul 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolele 1, 1a și 1b din Statutul funcționarilor (denumite în continuare, împreună, „**instituțiile**"), precum și organelor și agențiilor Uniunii, în sensul articolului 1a alineatul (2) din Statutul funcționarilor (denumite în continuare „**agențiile**")[2].

Prezentul raport este cel de al doilea raport de acest tip, vizând perioada **1 ianuarie 2017-31 decembrie 2019**. Primul raport a fost publicat în 2017[3].

Împreună cu registrul privind normele de punere în aplicare administrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene[4], acest raport este un instrument care permite **transparența** și care promovează o**punere în aplicare coerentă a Statutului funcționarilor**[5], asigurând, în același timp, faptul că normele sunt **accesibile cetățenilor** Uniunii Europene.

[1] Astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1023/2013 din 22 octombrie 2013.
[2] Pentru o listă completă a acestora, a se vedea titlul II literele (a) și (b) din prezentul raport.
[3] Acesta a vizat perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2016. Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind normele adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții pentru aplicarea Statutului funcționarilor [COM(2017) 632 final] (denumit în continuare „**raportul pe perioada 2014-2016**").
[4] Disponibil prin intermediul aplicației internet accesibilă publicului „Centrul de resurse de comunicare și informare pentru administrații, întreprinderi și cetățeni (CIRCABC)".
[5] A se vedea considerentul 32 din Regulamentul nr. 1023/2013 din 22 octombrie 2013.

## 2. COLECTAREA INFORMAȚIILOR PENTRU RAPORT

Pentru a pregăti raportul, Comisia a solicitat tuturor instituțiilor să actualizeze lista normelor de punere în aplicare stabilită pentru elaborarea raportului pe perioada 2014-2016. În primul rând, s-a solicitat instituțiilor să verifice dacă informațiile furnizate pentru raportul pe perioada 2014-2016 au fost corecte și complete. În al doilea rând, instituțiile au fost invitate să actualizeze lista, astfel încât aceasta să includă toate deciziile adoptate de instituții pentru a pune în aplicare Statutul funcționarilor și RAA care erau în vigoare în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2019.

Apoi, Comisia a comparat informațiile furnizate cu normele înregistrate în registrul administrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Informațiile privind agențiile au fost colectate pe baza informațiilor transmise de agenții serviciilor relevante ale Comisiei în scopul întocmirii raportului pe perioada 2014-2016 și pe baza celor transmise în perioada 2017-2019 în cadrul procedurii prevăzute la articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor[6]. Informațiile colectate în evidențe cuprinzătoare au fost apoi verificate de către serviciile Comisiei menționate mai sus și, atunci când a fost necesar, au fost verificate din nou împreună cu agențiile individuale în cauză.

Acest exercițiu de colectare a fost finalizat la 23 iunie 2020.

## 3. PRINCIPALELE ELEMENTE ALE RAPORTULUI

***Prezentarea normelor de punere în aplicare***

Titlul 1 descrie mecanismele de asigurare a aplicării coerente a Statutului funcționarilor, oferind o imagine de ansamblu a diferitelor tipuri de norme care pot fi adoptate fie de o autoritate împuternicită să facă numiri pentru aplicarea Statutului funcționarilor, fie de o autoritate abilitată să încheie contracte de muncă în vederea aplicării RAA.

***Evaluare cantitativă/Transparență***

Titlul 2 conține un inventar complet al tuturor normelor de punere în aplicare adoptate de autoritățile împuternicite să facă numiri, prezentând astfel în mod clar și transparent situația actuală de la nivelul tuturor instituțiilor și agențiilor.

În special, în acord cu instituțiile în cauză, Comisia a întocmit tabele care descriu în detaliu situația existentă în fiecare dintre cele zece instituții în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2019. Pe baza acestor tabele, Comisia a creat un tabel general care oferă o imagine de ansamblu asupra situației la nivelul instituțiilor.

[6] Pentru mai multe detalii, a se vedea titlul II litera (b) din prezentul raport.

Aceste tabele identifică subiectele în legătură cu care autoritățile împuternicite să facă numiri sau autoritățile abilitate să încheie contracte de muncă au adoptat norme și măsura în care fiecare autoritate a făcut uz de puterea sa de reglementare.

Un alt tabel general oferă o viziune de ansamblu agregată asupra normelor aplicabile în cadrul agențiilor la 31 decembrie 2019. Acesta prezintă mecanismele actuale care au un impact asupra modului în care normele de punere în aplicare a Statutului funcționarilor sunt adoptate în cadrul agențiilor, plasând astfel guvernanța resurselor umane la nivelul agențiilor într-un context mai larg. În același timp, raportul oferă o imagine de ansamblu asupra modului în care peisajul actual al normelor de punere în aplicare a evoluat în cele 51 de agenții și a măsurii în care există o convergență a normelor.

Sunt prevăzute observații cu privire la principalele modificări survenite de la încheierea ultimei perioade de raportare în ceea ce privește numărul și tipul normelor adoptate în cadrul instituțiilor și al agențiilor.

***Evaluare calitativă/Conformitate***

Raportul prezintă modul în care autoritățile împuternicite să facă numiri sau autoritățile abilitate să încheie contracte de muncă au respectat cadrul stabilit în Statutul funcționarilor și în RAA, acordând o atenție deosebită subiectelor cu privire la care autoritățile nu au făcut (încă) uz de competența lor de a adopta norme.

Raportul examinează, de asemenea, domeniile în care instituțiile și agențiile par să fi rămas în urmă față de cadrul statutar prevăzut în Statutul funcționarilor și în RAA în ceea ce privește respectarea obligației de a adopta norme de punere în aplicare și alegerea procedurii în acest sens.

În plus, raportul analizează principalele schimbări care au avut loc în comparație cu perioada de raportare anterioară, în special în ceea ce privește noile subiecte reglementate de normele adoptate și gradul de convergență între instituții în ceea ce privește subiectele reglementate de aceste norme.

În fine, raportul oferă o imagine de ansamblu asupra prezentării normelor de punere în aplicare în registrul administrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene și a evoluțiilor care au avut loc de la ultima perioadă de referință.

## 4. PERSPECTIVE

Comisia va trebui să prezinte următorul raport elaborat în baza articolului 110 alineatul (6) din Statutul funcționarilor peste trei ani. Următorul raport va viza normele de punere în aplicare în vigoare în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2020 și 31 decembrie 2022.

Comisia a întocmit prezentul raport pe baza datelor puse la dispoziție de instituții și agenții. Responsabilitatea pentru exhaustivitatea și acuratețea acestor date îi revine instituției sau agenției care le-a furnizat.

# Cuprins


**TITLUL 1. PREZENTAREA NORMELOR DE PUNERE ÎN APLICARE ..... 5**

a) Norme adoptate de comun acord între instituțiile Uniunii („Règles arrêtées d'un comun acord") .... 5

b) Dispoziții generale de punere în aplicare („Dispositions générales d'exécution") ..... 6

c) Alte norme de punere în aplicare ..... 8

**TITLUL 2. EVALUARE CANTITATIVĂ/TRANSPARENȚĂ ..... 11**

a) Norme de punere în aplicare în instituții ..... 11

b) Norme de punere în aplicare în agenții ..... 13

**TITLUL 3. EVALUARE CALITATIVĂ/CONFORMITATE ..... 18**

a) Conformitatea cu Statutul funcționarilor și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene ..... 18

b) Registrul administrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene ..... 28

**TITLUL 4. REZUMAT ..... 32**

# TITLUL 1. PREZENTAREA NORMELOR DE PUNERE ÎN APLICARE

***MECANISME DE ASIGURARE A APLICĂRII COERENTE A STATUTULUI FUNCȚIONARILOR***

***→ Ce sistem prevede Statutul funcționarilor pentru punerea sa în aplicare?***

***→ În ce mod asigură Statutul funcționarilor o punere în aplicare coerentă a dispozițiilor sale?***

Acest titlu prezintă diferitele tipuri de norme de punere în aplicare a Statutului funcționarilor în sensul articolului 110 din Statutul funcționarilor.

O caracteristică generală a tuturor acestor norme este aceea că nu privesc publicul larg. În consecință, acestea nu fac obiectul publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Cu toate acestea, pentru a fi opozabile personalului în cauză, normele trebuie să fie aduse la cunoștința personalului în conformitate cu articolul 110 alineatul (4) din Statutul funcționarilor.

Ar trebui remarcat încă de la început că, de la adoptarea raportului pe perioada 2014-2016, cadrul legislativ a rămas neschimbat. Întrucât colegiuitorii nu au introdus noi tipuri de norme de punere în aplicare, prezentul raport va urma aceeași structură de prezentare ca și raportul anterior. În același timp, lista normelor prezentate mai jos a fost întrucâtva revizuită comparativ cu prezentarea generală din raportul pe perioada 2014-2016, în urma unui exercițiu de verificare suplimentar și pentru a reflecta jurisprudența recentă a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Aceste revizuiri sunt evidențiate prin caractere **aldine** în listele de mai jos.

Următoarele norme se încadrează în domeniul de punere în aplicare al raportului[7]:

## a) Norme adoptate de comun acord între instituțiile Uniunii („Règles arrêtées d'un comun acord")

Statutul funcționarilor și RAA prevăd că, pentru aplicarea anumitor dispoziții, normele trebuie adoptate de comun acord între instituțiile Uniunii[8]. Aceste prevederi vizează următoarele subiecte:

[7] Raportul nu include actele delegate adoptate în temeiul articolelor 111 și 112 din Statutul funcționarilor. Aceste acte rezultă din exercitarea de către Comisie (sau, înainte de reforma din 2014 a Statutului funcționarilor, de către Consiliu) a competenței sale specifice de a adopta norme care au un efect general asupra tuturor membrilor personalului UE. Normele de punere în aplicare în sensul articolului 110 din Statutul funcționarilor, însă, sunt adoptate de o instituție în temeiul competenței sale de autoritate împuternicită să facă numiri și sunt limitate la membrii personalului instituției în cauză.

| | |
|---|---|
| ***Statutul funcționarilor*** | |
| **Articolul 9** + anexa II, articolul 2 | Procedura de instituire a comisiei paritare comune (COPARCO) |
| Articolul 10 alineatul (1) | Modalitățile de stabilire a componenței Comitetului pentru Statutul funcționarilor |
| Articolul 37 litera (b) | Norme comune privind stabilirea unei liste a organizațiilor dedicate promovării intereselor Uniunii |
| Articolul 45 alineatul (2) | Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă înaintea primei promovări |
| Articolul 57 | Concediul anual |
| Articolul 61 | Lista sărbătorilor legale |
| Articolul 72 alineatul (1) | Asigurarea de sănătate |
| Articolul 73 alineatul (1) | Asigurarea împotriva riscurilor de boală profesională sau de accident |
| Articolul 76a | Ajutoare financiare pentru majorarea pensiei unui soț supraviețuitor care suferă de o boală gravă sau de durată sau care are un handicap |
| Anexa VII, articolul 17 alineatul (2) | Transferul regulat special al unei părți a remunerației |
| ***Regimul aplicabil celorlalți agenți*** | |
| Articolul 28a alineatul (10) | Modalitățile practice detaliate de punere în aplicare a dispozițiilor privind acordarea unei indemnizații de șomaj agenților temporari |

## b) Dispoziții generale de punere în aplicare („Dispositions générales d'exécution”)

Statutul funcționarilor și RAA acordă autorității împuternicite să facă numiri, respectiv autorității abilitate să încheie contracte de muncă, competențe specifice de a adopta dispoziții generale de punere în aplicare. Acestea se referă la următoarele subiecte[9]:

| | |
|---|---|
| ***Statutul funcționarilor*** | |
| Articolul 27 alineatul (2) | Măsuri corespunzătoare adoptate în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile funcționarilor |
| Articolul 32 alineatul (2) | Încadrarea în treaptă la recrutare |

[8] Statutul funcționarilor nu definește procesul de adoptare a unei norme care trebuie adoptată de comun acord între instituțiile Uniunii. Acest proces a fost dezvoltat prin practica interinstituțională și este descris în detaliu în raportul pe perioada 2014-2016.

[9] Raportul nu se referă la competența prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din anexa intitulată „Măsuri tranzitorii aplicabile agenților care intră sub incidența Regimului aplicabil celorlalți agenți”. Această dispoziție nu se referă la perioada care face obiectul raportului.

| | |
|---|---|
| Articolul 42a | Concediul pentru creșterea copilului, familiile monoparentale |
| Articolul 43 | Raportul anual privind competența, eficiența și conduita în serviciu |
| Articolul 45a alineatul (5) | Numirea unui funcționar încadrat în grupa de funcții AST într-un post din grupa de funcții AD |
| Articolul 72 alineatul (1) | Rambursarea cheltuielilor medicale |
| Anexa VII, articolul 3 alineatul (1) | Alocația școlară |
| Anexa VII, articolul 9 alineatul (1) | Cheltuielile de mutare |
| Anexa VII, articolul 13a | Cheltuielile de delegație |
| Anexa VIII, articolul 11 alineatul (2) | Transferul drepturilor de pensie către sistemul de pensii al Uniunii Europene |
| Anexa IX, articolul 2 alineatul (3) | Anchete administrative |
| Anexa X, articolul 3[10] | Aplicarea, cu titlu derogatoriu, a anexei X agenților repartizați din nou, temporar, într-un post în cadrul sediului |
| | ***Regimul aplicabil celorlalți agenți*** |
| Articolul 12 alineatul (1) | Măsurile corespunzătoare adoptate în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile agenților temporari |
| Articolul 12 alineatul (5) | Procedurile de recrutare a agenților temporari |
| Articolul 54 | Reclasificarea agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f) |
| Articolul 56 | Angajarea și utilizarea agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f) |
| Articolul 79 | Utilizarea agenților contractuali |
| Articolul 82 alineatul (6) | Angajarea agenților contractuali |
| Articolul 86 alineatul (1) | Încadrarea agenților contractuali |

Spre deosebire de normele adoptate de comun acord de instituții, conținutul dispozițiilor generale de punere în aplicare este stabilit de fiecare instituție[11], în conformitate cu principiul autonomiei fiecărei instituții în calitate de angajator, astfel cum este recunoscut la articolul 13

[10] Trebuie remarcat faptul că, în hotărârea sa din 26 februarie 2020 în cauza C-427/18 P, SEAE/Alba Aguilera et al., Curtea de Justiție a constatat că articolul 1 alineatul (3) din anexa X la Statutul funcționarilor nu conține obligația ca autoritatea împuternicită să facă numiri să adopte dispoziții generale de punere în aplicare pentru întreaga anexă X. În schimb, Curtea a constatat că dispoziția se limitează la a prevedea procedura care trebuie urmată în cazul în care autoritatea împuternicită să facă numiri decide să adopte dispoziții generale de punere în aplicare pentru anexa X (a se vedea punctele 77 și 83 din hotărâre). Prin urmare, articolul 1 alineatul (3) din anexa X nu mai este inclus în listă.

[11] Cu toate acestea, în materie de rambursare a cheltuielilor medicale în cadrul Sistemului comun de asigurări de sănătate, Comisia a adoptat, pe baza Reglementării comune privind asigurarea împotriva riscurilor de boală a funcționarilor Uniunii Europene, dispoziții generale de punere în aplicare cu efect asupra membrilor personalului din toate instituțiile și agențiile.

alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 298 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene[12].

Dispozițiile generale de punere în aplicare sunt adoptate de autoritatea competentă a fiecărei instituții după consultarea Comitetului pentru personal și a Comitetului pentru Statutul funcționarilor, în temeiul articolului 110 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și al articolului 141 primul paragraf din RAA[13]. Articolul 142 din RAA prevede că dispozițiile generale de punere în aplicare menționate la articolul 110 din Statutul funcționarilor li se aplică agenților vizați de RAA cărora, în temeiul RAA, li se aplică dispozițiile Statutului funcționarilor.

În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, expresia „dispoziții generale de punere în aplicare" de la articolul 110 alineatul (1) din Statutul funcționarilor se referă, în primul rând, la dispozițiile generale de punere în aplicare prevăzute în mod expres de anumite dispoziții speciale ale Statutului funcționarilor. Cu toate acestea, în împrejurări excepționale, poate apărea obligația de a adopta norme de punere în aplicare supuse cerințelor procedurale prevăzute la articolul 110 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și atunci când statutul nu prevede în mod expres adoptarea de dispoziții generale de punere în aplicare. Potrivit Curții, așa ar putea sta lucrurile „*atunci când dispozițiile statutului sunt lipsite de claritate și de precizie într-o asemenea măsură încât nu se pretează la o aplicare lipsită de arbitrar*".[14]

### c) Alte norme de punere în aplicare

Statutul funcționarilor și RAA prevăd, de asemenea, în mod expres că autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții și, respectiv, autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă a fiecărei instituții[15] au competența de a adopta alte norme de punere în aplicare, fără a da însă detalii cu privire la procedura de adoptare a acestora.

Alte norme de punere în aplicare sunt prevăzute în mod expres pentru următoarele subiecte:

[12] Acest principiu al autonomiei fiecărei instituții în calitate de angajator a fost confirmat de jurisprudență; a se vedea hotărârile din 5 iulie 2011, V/Parlamentul European, F-46/09, punctul 135 și din 28 aprilie 2017, Azoulay et.al. / Parlamentul European, T-580/16, punctul 57 și jurisprudența citată.

[13] În raportul pe perioada 2014-2016 este prevăzută o prezentare detaliată a procesului de adoptare a dispozițiilor generale de punere în aplicare.

[14] A se vedea hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 26 februarie 2020 în cauza C-427/18 P, SEAE/Alba Aguilera et al., punctul 57 și jurisprudența citată.

[15] Articolul 96 din Statutul funcționarilor prevede o competență comună a Comisiei și a SEAE într-un singur caz (cu privire la funcționarii Comisiei care lucrează într-o delegație a Uniunii și la funcționarii SEAE care trebuie să îndeplinească sarcini pentru Comisie ca parte a atribuțiilor lor).

| | | |
|---|---|---|
| | ***Statutul funcționarilor*** | |
| Articolul 2 | | Stabilirea competențelor autorității împuternicite să facă numiri |
| Articolul 5 | (4) | Definirea tipurilor de posturi |
| Articolul 9 | (2) | Componența și procedurile organismelor (comitetelor) |
| Articolul 22c | | Denunțarea neregulilor |
| Articolul 51 alineatul (1) | | Procedurile privind incompetența profesională |
| Articolul 55 alineatul (3) | | Rămânerea la dispoziția instituției |
| Articolul 55 alineatul (4) | | Programele de lucru flexibile |
| Articolul 55a + anexa IVa, articolul 5 | | Activitatea cu normă redusă |
| Articolul 55b | | Împărțirea activității |
| Articolul 56 + anexa VI, articolul 3 | | Orele suplimentare |
| Articolul 96 | | Funcționarii Comisiei care lucrează într-o delegație a Uniunii și funcționarii SEAE care trebuie să îndeplinească sarcini pentru Comisie ca parte a atribuțiilor lor |
| Anexa VII, articolul 13 alineatul (2) litera (b) | | Baremul aplicabil delegațiilor efectuate în țări terțe |
| **Anexa VII, articolul 14 alineatul (2)** | | **Indemnizația de protocol** |
| Anexa IX, articolul 30 | | Procedurile disciplinare |
| Anexa X, articolul 2 | | Transferul funcționarilor repartizați în țări terțe |
| Anexa X, articolul 5 alineatul (2) | | Serviciile de cazare pentru funcționarii repartizați în țări terțe |
| Anexa X, articolul 10 alineatul (3) | | Indemnizația pentru condițiile de viață |
| Anexa X, articolul 23 | | Rambursarea chiriei pentru funcționarii repartizați în țări terțe |
| Anexa XIII, articolul 30 alineatul (3) | | Repartizarea funcționarilor care au responsabilități speciale aferente postului de „șef de unitate sau echivalent” ori „consilier sau echivalent” înainte de 31 decembrie 2015 |
| | ***Regimul aplicabil celorlalți agenți*** | |
| **Articolul 28a alineatul (2)** | | **Dispoziții privind acordarea indemnizației de șomaj agenților temporari** |
| **Articolul 42** | | **Condițiile pentru ca plățile să constituie sau să mențină drepturi de pensie în țara de origine** |
| **Articolul 96 alineatul (2)** | | **Indemnizația de șomaj pentru agenții contractuali** |
| **Articolul 112** | | **Condițiile aferente plății drepturilor de pensie, indemnizației de șomaj, asigurării de invaliditate, asigurării de viață și asigurării** |

| | |
|---|---|
| | **de sănătate în țara în care persoana respectivă a fost asigurată ultima dată în cadrul unor astfel de sisteme** |
| Articolul 125 alineatul (1) | Asistenții parlamentari |

În plus, instituțiile au adoptat norme de punere în aplicare și în cazuri care nu sunt prevăzute în mod expres în Statutul funcționarilor și în RAA, atunci când a fost necesară punerea în aplicare a dispozițiilor statuare prin intermediul unor norme mai specifice. Procesul de adoptare a acestor alte norme de punere în aplicare depinde de practica administrativă a instituției în cauză.

***MECANISME DE ASIGURARE A APLICĂRII COERENTE A STATUTULUI FUNCȚIONARILOR***

***→ Instituțiile au autonomie în ceea ce privește aplicarea Statutului funcționarilor și a RAA personalului lor. Această autonomie se exercită în limitele cadrului juridic, astfel cum este prevăzut în Statutul funcționarilor.***

***→ Statutul funcționarilor prevede mecanisme specifice pentru aplicarea unei abordări interinstituționale comune ori de câte ori un anumit subiect impune o astfel de armonizare.***

# TITLUL 2. EVALUARE CANTITATIVĂ/TRANSPARENȚĂ

***TRANSPARENȚA***

***→ Ce norme erau în vigoare în perioada relevantă și căror subiecte din cadrul instituțiilor și al agențiilor li se aplicau?***

***→ Care au fost principalele modificări față de perioada de raportare anterioară în ceea ce privește numărul și tipul de norme nou-adoptate?***

## a) Norme de punere în aplicare în instituții

În conformitate cu articolul 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană și cu articolele 1, 1a și 1b din Statutul funcționarilor, sunt vizate de prezentul raport[16] următoarele zece instituții:

- Parlamentul European (PE),
- Consiliul (C),
- Comisia Europeană (COM),
- Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE),
- Curtea de Conturi Europeană (CCE),
- Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE),
- Comitetul Economic și Social European (CESE)
- Comitetul Regiunilor (CoR)
- Ombudsmanul European (OE) și
- Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD).

În vederea întocmirii prezentului raport, celelalte nouă instituții i-au transmis Comisiei informații privind normele lor de punere în aplicare. În paralel, Comisia a consultat registrul administrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Pe baza acestor informații și de comun acord cu instituțiile în cauză, Comisia a elaborat tabele care prezintă în detaliu normele în vigoare în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2019 în fiecare dintre cele zece instituții, după cum urmează:

- o listă a normelor adoptate de comun acord între instituții (**anexa I**);
- tabelele în care sunt enumerate dispozițiile generale de punere în aplicare și alte norme de punere în aplicare adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri sau de autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă a fiecărei instituții (**anexa II**);

[16] În conformitate cu articolul 36.1 din Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, membrii personalului Băncii Centrale Europene sunt supuși condițiilor de angajare a personalului BCE.

– un tabel general care prezintă un rezumat comparativ al normelor de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a RAA din toate instituțiile (**anexa III**).

Tabelele utilizează o metodologie comună:

– enumeră normele de punere în aplicare aflate în vigoare, cel puțin parțial, în perioada care face obiectul raportului (1 ianuarie 2017-31 decembrie 2019);
– grupează normele de punere în aplicare în funcție de subiectele abordate, ținând seama de structura Statutului funcționarilor și a RAA;
– identifică normele de punere în aplicare după numărul de referință, data intrării în vigoare[17] și, dacă este cazul, data expirării.

S-a aplicat următoarea metodă de inventariere:

– normele de punere în aplicare au fost inventariate pe baza listelor pentru fiecare instituție;
– o normă de punere în aplicare a fost inventariată o singură dată, chiar dacă aceasta viza mai multe subiecte[18];
– o normă de modificare a unei norme deja existente nu a fost inventariată separat;
– în cazul în care o normă de punere în aplicare a fost înlocuită pe parcursul perioadei care face obiectul raportului, a fost inventariată o singură normă de punere în aplicare[19].

Următoarele două tabele oferă o imagine de ansamblu cantitativă a numărului de norme de punere în aplicare adoptate de instituții în cursul primelor două perioade de raportare (2014-2016 și 2017-2019).

**NUMĂRUL DE NORME DE PUNERE ÎN APLICARE ADOPTATE DE INSTITUȚII ÎN VIGOARE în cursul primei perioade de raportare - 2014-2016[20]**

| | **Norme adoptate de comun acord** | **Dispoziții generale de punere în aplicare** | **Alte norme de punere în aplicare** | **Total** |
|---|---|---|---|---|
| **PE** | 10 | 19 | 38 | **67** |
| **C** | 10 | 15 | 36 | **61** |
| **COM** | 10 | 24 | 61 | **95** |

[17] Trebuie precizat faptul că, în cazurile în care data intrării în vigoare nu a fost ușor de identificat, a fost prezentată, în schimb, data adoptării normei.
[18] S-a făcut o excepție în cazul „deciziilor omnibus” adoptate de SEAE, și anume deciziile generale prin care se adoptă, în bloc și prin analogie, mai multe decizii speciale ale altor instituții. Într-un astfel de caz, a fost inventariat numărul respectiv de decizii speciale.
[19] Cu toate acestea, în cazul în care o normă generală de punere în aplicare a fost înlocuită cu un tip diferit de normă de punere în aplicare (sau invers), au fost inventariate două norme de punere în aplicare (câte una pentru fiecare categorie de norme).
[20] Acest tabel este întocmit pe baza tabelului din raportul pe perioada 2014-2016. Cifrele din primul raport au fost ușor corectate. Acest lucru se datorează faptului că majoritatea instituțiilor au identificat o serie de norme care fuseseră excluse neintenționat din raportul pe perioada 2014-2016 și care erau în vigoare în perioada de raportare respectivă. Tabelul actual a fost actualizat pentru a reflecta și aceste corecții.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| **CJUE** | 10 | 11 | 19 | **40** |
| **CCE** | 10 | 10 | 38 | **58** |
| **SEAE** | 10 | 23 | 39 | **72** |
| **CESE** | 10 | 12 | 37 | **59** |
| **CoR** | 10 | 15 | 30 | **55** |
| **OE** | 10 | 15 | 12 | **37** |
| **AEPD** | 10 | 16 | 21 | **47** |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| **Total** | **100** | **160** | **331** | **591** |

**NUMĂRUL DE NORME DE PUNERE ÎN APLICARE ADOPTATE DE INSTITUȚII ÎN VIGOARE în cursul celei de a doua perioade de raportare - 2017-2019**

| | Norme adoptate de comun acord | Dispoziții generale de punere în aplicare | Alte norme de punere în aplicare | Total |
|---|---|---|---|---|
| **PE** | 10 | 17 | 45 | **72** |
| **C** | 10 | 15 | 37 | **62** |
| **COM** | 10 | 24 | 62 | **86** |
| **CJUE** | 10 | 11 | 39 | **60** |
| **CCE** | 10 | 10 | 32 | **52** |
| **SEAE** | 10 | 24 | 46 | **80** |
| **CESE** | 10 | 12 | 44 | **66** |
| **CoR** | 10 | 16 | 34 | **60** |
| **OE** | 10 | 17 | 14 | **41** |
| **AEPD** | 10 | 16 | 25 | **51** |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| **Total** | **100** | **162** | **378** | **630** |

Efectuând o comparație între cele două tabele se constată că nu au existat modificări considerabile între prima și a doua perioadă de raportare. Numărul total de norme de punere în aplicare a rămas relativ stabil în toate instituțiile.

## b) Norme de punere în aplicare în agenții

Prezentul raport include, de asemenea, normele de punere în aplicare adoptate de agenții care erau în vigoare la 31 decembrie 2019. Este vorba de următoarele 51 de agenții[21], în sensul articolului 1a alineatul (2) din Statutul funcționarilor:

- 6 agenții executive,
- 36 de agenții descentralizate și organisme ale Uniunii și
- 9 întreprinderi comune[22].

[21] Printre acestea se numără și Parchetul European, instituit în octombrie 2017. Cu toate acestea, întrucât colegiul său nu fusese încă instituit în cursul perioadei de raportare, Comisia a notificat Parchetului European normele sale de punere în aplicare deocamdată doar cu titlu provizoriu. Comisia va notifica oficial normele sale interne odată ce colegiul va fi stabilit.

[22] O listă completă a agențiilor executive, a întreprinderilor comune, a agențiilor descentralizate și a organismelor Uniunii este prevăzută în anexa IV la prezentul raport.

Articolul 110 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, în versiunea sa anterioară intrării în vigoare a reformei din 2014, prevedea că agențiile adoptă norme de punere în aplicare adecvate pentru aplicarea Statutului funcționarilor, după consultarea Comitetului pentru personal relevant și în acord cu Comisia.

Reforma din 2014 a Statutului funcționarilor a creat un nou cadru pentru adoptarea de norme de punere în aplicare a Statutului funcționarilor de către agenții[23]. Principiul general introdus prin articolul 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor este acela că normele de punere în aplicare adoptate de Comisie se aplică, prin analogie, agențiilor. În acest scop, Comisia informează agențiile în legătură cu orice astfel de norme de punere în aplicare imediat după adoptare. Norma intră în vigoare în agenție la nouă luni de la această notificare sau la nouă luni de la intrarea sa în vigoare în cadrul Comisiei, oricare dintre aceste date survine mai târziu.

Comisia nu era obligată să informeze agențiile cu privire la normele sale de punere în aplicare care intraseră în vigoare înainte de reforma din 2014 a Statutului funcționarilor. Principiul analogiei se aplică doar în ceea ce privește normele de punere în aplicare ale Comisiei care au fost comunicate agențiilor de către Comisie.

Prin derogare de la principiul analogiei, o agenție poate decide, după consultarea comitetului său pentru personal și după ce a primit acordul Comisiei[24], să adopte decizii individuale prin:

- neaplicarea anumitor norme ale Comisiei („opt-out”);
- adoptarea de norme diferite de cele ale Comisiei;
- adoptarea de norme privind alte subiecte decât cele reglementate de normele adoptate de Comisie.

Având în vedere principiul autonomiei instituționale, agențiilor li se permite astfel să se abată de la abordarea Comisiei privind punerea în aplicare a Statutului funcționarilor și a RAA, având însă în continuare obligația de a respecta cadrul instituit prin aceste acte.

Din motive de simplificare, eficiență administrativă și armonizare a normelor și a practicilor între agenții, Comisia a instituit, de asemenea, un mecanism care îi permite să le dea agențiilor acordul său orizontal *ex ante* cu privire la deciziile individuale, nefiind astfel necesar ca agențiile să depună o cerere oficială în acest sens. Acest mecanism se aplică numai cu condiția ca agenția în cauză să utilizeze un model uniform de decizie propus de Comisie.

[23] Pentru informații suplimentare, a se vedea Comunicarea C(2014) 6543 final din 26 septembrie 2014 a vicepreședintelui Šefčovič adresată Comisiei referitoare la orientările privind punerea în aplicare a articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor cu privire la normele de punere în aplicare în cadrul agențiilor, precum și Decizia C(2014) 7229 final a Comisiei din 8 octombrie 2014 privind exercitarea anumitor competențe în legătură cu acordul pe care Comisia urmează să îl dea agențiilor înainte de adoptarea normelor de punere în aplicare a Statutului funcționarilor în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din acesta.

[24] Acordul Comisiei trebuie solicitat înainte de expirarea perioadei de nouă luni menționate mai sus.

Pe baza informațiilor colectate de serviciile relevante ale Comisiei de la agenții, Comisia a întocmit un tabel general în care sunt adăugate cifrele din prima perioadă de raportare (2014-2016) la numărul de norme adoptate în a doua perioadă (2017-2019), furnizând astfel un rezumat al numărului și tipurilor de norme de punere în aplicare care erau aplicabile în cadrul agențiilor la 31 decembrie 2019.

Acest tabel general este prevăzut în **anexa IV** la prezentul raport.

Tabelul folosește următoarea metodologie:

- se referă la normele de punere în aplicare ale agențiilor care erau în vigoare la 31 decembrie 2019;
- respectă structura din Statutul funcționarilor și RAA, pentru a contribui la identificarea subiectelor cu privire la care agențiile au adoptat norme de punere în aplicare;
- în ceea ce privește fiecare subiect, tabelul face o distincție între scenariile în cadrul cărora agențiile și-au adoptat normele.

În special, acest tabel demonstrează cum au funcționat în practică mecanismele introduse în 2014.

**EFECTELE MECANISMELOR INTRODUSE ÎN 2014**

| | **Perioada 2014-2016** | **Total la 31 decembrie 2019** |
|---|---|---|
| **Norme de punere în aplicare ale Comisiei adoptate după reforma din 2014 și notificate agențiilor** | 23 | 29 |
| **Norme de punere în aplicare în agenții care se aplică, prin analogie, după reforma din 2014 [articolul 110 alineatul (2) din statut]** | 593 | 749 |
| **Derogări după 2014 [norme proprii diferite de acordul *ex ante* al Comisiei și/sau de normele de punere în aplicare ale Comisiei notificate agențiilor în temeiul articolului 110 alineatul (2) din statut]** | 35 | 4 |
| **Acorduri orizontale *ex ante* ale Comisiei** | 14 | 21 |
| **Norme de punere în aplicare adoptate de agenții pe baza unui acord *ex ante*** | 284 | 689 |

Efectuând o comparație între cele două coloane se constată că mecanismele introduse prin reforma din 2014, menite să asigure aplicarea consecventă a normelor privind personalul în cadrul agențiilor, continuă să fie utilizate pe scară largă și s-au dovedit a fi, în general, foarte eficiente. S-a înregistrat o creștere semnificativă a numărului de norme de punere în aplicare adoptate de agenții pe baza acordurilor orizontale *ex ante* ale Comisiei. A crescut, de asemenea, și frecvența aplicării „prin analogie” a normelor de punere în aplicare ale Comisiei. În schimb, numărul derogărilor, și anume al normelor proprii ale agențiilor care sunt diferite

de acordurile orizontale *ex ante* ale Comisiei și/sau de normele de punere în aplicare ale Comisiei notificate agențiilor în temeiul articolului 110 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, a scăzut în mod semnificativ.

Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că numărul agențiilor a crescut ușor, de la 48 la 51, între cele două perioade de raportare (în timp ce numărul instituțiilor nu s-a schimbat).

O evaluare mai detaliată a modului în care agențiile au aplicat în practică normele de punere în aplicare în situații individuale nu intră în domeniul de aplicare al prezentului raport. Raportul special al Curții de Conturi Europene (CCE), publicat recent, intitulat „*Viitorul agențiilor UE – Există potențial pentru o mai mare flexibilitate și cooperare*”[25], deși constată că se pot aduce îmbunătățiri în ceea ce privește structura globală de guvernanță în unele agenții, nu a abordat în mod specific modul în care agențiile aplică normele în materie de resurse umane.

În urma raportului special al Curții de Conturi, Consiliul a invitat Comisia să analizeze recomandările Curții și să tragă concluzii în ceea ce privește, printre altele, acordarea de asistență/sprijinirea agențiilor Uniunii în armonizarea dispozițiilor lor de punere în aplicare, fără a se referi însă în mod specific la chestiuni care intră sub incidența Statutului funcționarilor sau a RAA.

În acest sens, prezentul raport ilustrează în mod clar faptul că mecanismele instituite prin articolul 110 din Statutul funcționarilor (și anume, aplicarea prin analogie a normelor Comisiei, armonizarea derogărilor prin modele de decizii, evaluarea aprofundată a derogărilor individuale) funcționează ca filtre ce asigură coerența normelor înainte de adoptarea acestora, armonizând astfel dispozițiile de punere în aplicare de la nivelul tuturor agențiilor.

Acestea fiind spuse, deși prezentul raport se referă la adoptarea de norme, și nu la interpretarea și punerea în aplicare efectivă a acestora de către instituții și agenții, a căror funcționare se bazează pe aplicarea principiului autonomiei instituționale, instituțiile pot reflecta asupra modului în care mecanismele existente pot fi utilizate pentru a consolida în continuare punerea în aplicare coerentă a normelor și schimbul de bune practici, în special prin utilizarea diferitelor instrumente de cooperare instituite de instituții, în general, și de Comisie și de rețeaua agențiilor UE, în special.

***TRANSPARENȚA***

***→ Raportul oferă un inventar exhaustiv al diferitelor tipuri de norme de punere în aplicare în cadrul instituțiilor și al agențiilor în vigoare în perioada relevantă. Prin utilizarea unei metodologii comune, se poate aplica o abordare comparativă între instituții, sporind în acest mod transparența.***

[25] Disponibil la adresa: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR20_22/SR_Future_of_EU_Agencies_RO.pdf (accesat ultima dată la 9.12.2020).

***→ Raportul indică faptul că numărul total de norme de punere în aplicare adoptate de instituții a rămas relativ stabil de la ultima perioadă de raportare.***

***→ Raportul demonstrează că mecanismele introduse prin reforma din 2014, menite să asigure aplicarea consecventă a normelor privind personalul în cadrul agențiilor, continuă să fie utilizate pe scară largă, constatându-se o creștere semnificativă a normelor adoptate de agenții pe baza acordurilor orizontale ex ante ale Comisiei. Acestea fiind spuse, instituțiile și agențiile pot reflecta asupra modului în care mecanismele existente pot fi utilizate pentru a consolida în continuare punerea în aplicare coerentă a normelor.***

# TITLUL 3. EVALUARE CALITATIVĂ/CONFORMITATE

***CONFORMITATEA***

***→ Au respectat instituțiile cadrul Statutului funcționarilor și al RAA?***

***→ A existat o convergență suplimentară între instituții cu privire la subiectele reglementate de normele de punere în aplicare adoptate de acestea?***

***→ Care este situația actuală în ceea ce privește registrul ținut de Curtea de Justiție?***

## a) Conformitatea cu Statutul funcționarilor și cu Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene

În cele ce urmează, raportul examinează măsura în care autoritățile împuternicite să facă numiri și autoritățile abilitate să încheie contracte de muncă ale instituțiilor au utilizat, până în prezent, competențele specifice care le sunt acordate prin Statutul funcționarilor și, respectiv, prin RAA pentru a adopta norme de punere în aplicare (a se vedea mai jos listele prezentate sub formă de tabele). Se acordă o atenție deosebită subiectelor cu privire la care autoritățile nu și-au exercitat (încă) competența de a adopta norme.

În plus, raportul enumeră domeniile în care instituțiile au adoptat norme de punere în aplicare care nu sunt prevăzute în mod expres în Statutul funcționarilor și în RAA (a se vedea mai jos listele prezentate în tabele încadrate de o linie punctată).

În listele menționate mai sus, raportul examinează, de asemenea, domeniile în care instituțiile și agențiile par să fi rămas în urmă față de cadrul statutar prevăzut în Statutul funcționarilor și în RAA în ceea ce privește respectarea obligației de a adopta norme de punere în aplicare și alegerea procedurii în acest sens. Este vorba de a alege între normele adoptate de comun acord între instituții, dispozițiile generale de punere în aplicare și alte norme de punere în aplicare. Aceste observații au fost evidențiate în liste cu **caractere aldine**.

În fine, prezenta secțiune a raportului analizează domeniile vizate de activitatea de reglementare în perioada de raportare, 2017-2019, în ceea ce privește subiectele vizate de normele de punere în aplicare.

## *Statutul funcționarilor*

### *Titlul I – Dispoziții generale*

*Articolul 2 – Exercitarea competenței autorității împuternicite să facă numiri*

Nouă instituții[26] au utilizat competențele de a adopta norme de punere în aplicare în ceea ce privește exercitarea competenței autorității împuternicite să facă numiri. Unele instituții au utilizat posibilitatea de a încredința această competență altei instituții sau altui organism interinstituțional.

*Articolul 5 alineatul (4) – Definirea funcțiilor și atribuțiilor care corespund fiecărui post tip*

Toate instituțiile au făcut uz de posibilitatea oferită de Statutul funcționarilor de a defini mai detaliat sarcinile și competențele care corespund fiecărui tip de post.

*Articolul 9 + anexa II, articolul 2 – Procedura de constituire a comisiei paritare comune (COPARCO)*

Toate instituțiile au adoptat de comun acord o normă privind procedura de constituire a comisiei paritare comune.

*Articolul 9 alineatul (2) – Componența și procedurile organismelor (comitetelor)*

Șapte instituții[27] au utilizat competența de a stabili componența și procedura organismelor.

*Articolul 10 – Modalitățile de stabilire a componenței Comitetului pentru Statutul funcționarilor*

Toate instituțiile au adoptat o normă de comun acord privind procedura de numire a membrilor Comitetului pentru Statutul funcționarilor.

*Anexa XIII, articolul 30 alineatul (3) – Repartizarea funcționarilor care au responsabilități speciale aferente postului de „șef de unitate sau echivalent" ori de „consilier sau echivalent" înainte de 31 decembrie 2015*

Șase instituții[28] au stabilit dispoziții sub formă de alte norme de punere în aplicare pentru a deroga de la articolul 30 alineatul (2) din anexa XIII la Statutul funcționarilor în legătură cu încadrarea funcționarilor în gradele AD9 - AD14 care au responsabilități speciale aferente postului de „șef de unitate sau echivalent" ori de „consilier sau echivalent" înainte de 31 decembrie 2015.

Deși acest lucru nu este impus în mod expres de Statutul funcționarilor, unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele aspecte care sunt abordate în titlul I din Statutul funcționarilor: egalitatea de șanse, handicapul, măsurile cu caracter social, standardele de sănătate și siguranță și transferul.

Subiectele adăugate de unele instituții în perioada 2017-2019 au vizat, în special, sănătatea și siguranța, tipurile și titlurile posturilor, comitetele și transferurile.

[26] Toate, cu excepția AEPD.
[27] PE, COM, CCE, SEAE, CESE, CoR, AEPD.
[28] Consiliul, COM, CJUE, CCE, CESE, OE.

## *Titlul II – Drepturile și obligațiile funcționarului*

*Articolul 22c – Norme interne privind denunțarea neregulilor*

Toate instituțiile au adoptat norme interne privind denunțarea neregulilor.

Unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele aspecte care sunt abordate în titlul II din Statutul funcționarilor: etică și integritate, prevenirea hărțuirii, activitățile externe, responsabilitatea financiară și formarea.

Subiectele adăugate de unele instituții în perioada 2017-2019 au vizat, în special, etica și integritatea, prevenirea hărțuirii și formarea.

## *Titlul III – Cariera funcționarului*

*Articolul 27 alineatul (2) – Măsuri corespunzătoare adoptate în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile funcționarilor*

Articolul 27 alineatul (2) îi permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile funcționarilor, care nu se justifică prin criterii obiective. Aceste măsuri corespunzătoare trebuie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Înaintea adoptării unor astfel de măsuri corespunzătoare, autoritatea împuternicită să facă numiri trebuie să adopte dispoziții generale de punere în aplicare. La momentul finalizării prezentului raport, nicio instituție nu adoptase încă astfel de dispoziții generale de punere în aplicare.

*Articolul 32 alineatul (2) – Încadrarea în treaptă la recrutare*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare pentru a permite un spor de vechime de cel mult 24 de luni pentru a se ține seama de experiența profesională a funcționarilor.

*Articolul 37 litera (b) – Stabilirea unei liste a organizațiilor dedicate promovării intereselor Uniunii*

Toate instituțiile au întocmit, de comun acord, o listă a organizațiilor dedicate promovării intereselor Uniunii

*Articolul 42a – Concediul pentru creșterea copilului, familiile monoparentale*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții de punere în aplicare privind concediul pentru creșterea copilului, inclusiv privind chestiunea recunoașterii familiilor monoparentale în vederea dublării duratei concediului pentru creșterea copilului. **Cu toate acestea, două[29] instituții par să fi ales să adopte aceste norme ca alte norme de punere în aplicare, și nu sub forma unor dispoziții generale de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 42a alineatul (1) din Statutul funcționarilor.**

*Articolul 43 – Raportul anual privind competența, eficiența și conduita în serviciu*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare privind rapoartele anuale referitoare la competență, eficiență și conduita în serviciu.

[29] CESE și CoR.

*Articolul 45 alineatul (2) – Capacitatea de a lucra într-o a treia limbă înaintea primei promovări*

Toate instituțiile au adoptat, de comun acord, norme de punere în aplicare a cerinței referitoare la obligația funcționarului de a demonstra, înainte de a i se acorda prima promovare, capacitatea de a lucra într-o a treia limbă.

*Articolul 45a alineatul (5) – Numirea unui funcționar încadrat în grupa de funcții AST într-un post din grupa de funcții AD*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții generale pentru a pune în aplicare posibilitatea de a numi un funcționar din grupa de funcții AST într-un post din grupa de funcții AD, așa-numita „procedură de certificare". **Cu toate acestea, o[30] instituție pare să fi ales să adopte aceste norme ca alte norme de punere în aplicare, și nu sub forma unor dispoziții generale de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 45a alineatul (5) din Statutul funcționarilor.**

*Articolul 51 alineatul (1) – Procedurile privind incompetența profesională*

Șapte instituții[31] au adoptat dispoziții interne privind identificarea, gestionarea și soluționarea cazurilor de incompetență profesională în timp util și într-o manieră adecvată.

Unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele aspecte care sunt abordate în titlul III din Statutul funcționarilor: perioada de probă, numirea înalților funcționari, personalul de conducere de nivel mediu, detașarea, concediul pentru interese personale, concediul din motive familiale, concediul în interesul serviciului, avansarea în treaptă, confirmarea în funcții de conducere, promovarea, pensionarea și titlul onorific.

În perioada 2017-2019, o instituție a adăugat norme de punere în aplicare pentru titlul III în ceea ce privește recrutarea înalților funcționari.

## *Titlul IV – Condițiile de muncă ale funcționarului*[32]

*Articolul 55 alineatul (3) – Rămânerea la dispoziția instituției*

**Se pare că nicio instituție nu a stabilit norme detaliate de aplicare a dispozițiilor privind rămânerea la dispoziția instituției.**

*Articolul 55 alineatul (4) – Programul de lucru / programele de lucru flexibile*

Toate instituțiile au introdus programe de lucru flexibile.

*Articolul 55a + anexa IVa, articolul 5 – Activitatea cu normă redusă*

Nouă instituții[33] au stabilit norme detaliate pentru aplicarea dispozițiilor privind activitatea cu normă redusă.

[30] CCE.
[31] PE, Consiliul, COM, CJUE, CCE, CESE, AEPD.
[32] Titlul IV conține, la rândul său, competențe specifice acordate Comisiei (înainte de reforma din 2014 a Statutului funcționarilor acestea erau acordate Consiliului) de a stabili, prin intermediul unor acte delegate, categoriile de funcționari care au dreptul la indemnizații specifice (activitate în schimburi, rămânerea la dispoziția instituției, condiții de muncă deosebit de grele). Aceste acte delegate nu fac obiectul prezentului raport; a se vedea nota de subsol 5.

*Articolul 55b – Împărțirea activității*

O instituție[34] a stabilit norme detaliate pentru aplicarea articolului privind împărțirea activității.

*Articolul 56 – Orele suplimentare*

Opt instituții[35] au stabilit norme privind procedura de autorizare a orelor suplimentare sau condițiile pentru indemnizația fixă.

*Articolul 57 – Concediul anual*

**Se pare că instituțiile nu au stabilit de comun acord norme privind concediul anual. În schimb, nouă instituții[36] par să fi adoptat norme proprii în această privință sub forma altor norme de punere în aplicare.**

*Articolul 61 – Lista sărbătorilor legale*

Toate instituțiile au stabilit de comun acord o listă a sărbătorilor legale.

Unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele chestiuni care se referă la titlul IV din Statutul funcționarilor: munca de la distanță, concediul de maternitate, concediul medical, procedura de invaliditate, vizita medicală anuală și absențele.

Subiectele adăugate de unele instituții în perioada 2017-2019 au vizat, în special, programele de lucru flexibile, munca de la distanță, concediul medical și absențele.

## *Titlul V – Regimul financiar și prestațiile de asigurări sociale ale funcționarului*

*Articolul 72 alineatul (1) – Asigurarea de sănătate*

Toate instituțiile au elaborat de comun acord norme privind asigurarea de sănătate.

*Articolul 72 alineatul (1) – Rambursarea cheltuielilor medicale*

Ca urmare a competenței conferite acesteia de către toate instituțiile, astfel cum se prevede la articolul 72 alineatul (1) al treilea paragraf din Statutul funcționarilor, Comisia a adoptat norme de reglementare a rambursării cheltuielilor, care sunt aplicabile în toate instituțiile.

*Articolul 73 alineatul (1) – Asigurarea împotriva riscurilor de boală profesională sau de accident*

Toate instituțiile au elaborat de comun acord norme privind asigurarea împotriva riscurilor de boală profesională sau de accident.

*Articolul 76a – Ajutoare financiare pentru majorarea pensiei unui soț supraviețuitor care suferă de o boală gravă sau de durată sau care are un handicap*

[33] Toate, cu excepția CJUE.
[34] COM.
[35] Toate, cu excepția SEAE și AEPD.
[36] Toate, cu excepția OE.

Toate instituțiile au stabilit de comun acord norme de punere în aplicare cu privire la ajutoarele financiare pentru majorarea pensiei unui soț supraviețuitor care suferă de o boală gravă sau de durată sau care are un handicap.

*Anexa VII, articolul 3 alineatul (1) – Alocația școlară*

Toate instituțiile au stabilit dispoziții generale de punere în aplicare privind alocația școlară.

*Anexa VII, articolul 9 alineatul (1) – Cheltuielile de mutare*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții de punere în aplicare privind cheltuielile de mutare. **Cu toate acestea, o instituție[37] pare să fi ales să adopte aceste norme ca alte norme de punere în aplicare, și nu sub forma unor dispoziții generale de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 9 alineatul (1) din anexa VII la Statutul funcționarilor.**

*Anexa VII, articolul 13 alineatul (2) litera (b) – Baremul aplicabil delegațiilor în țări terțe*

O instituție[38] a stabilit și a ajustat baremul pentru cheltuielile aferente delegațiilor în țări din afara Uniunii Europene.

*Anexa VII, articolul 13a - Cheltuielile de delegație*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții de punere în aplicare privind cheltuielile de delegație.

*Anexa VII, articolul 14 alineatul (2) – Cheltuielile de protocol*

Nicio instituție nu a stabilit condiții de rambursare a cheltuielilor de protocol suportate ocazional.

*Anexa VII, articolul 17 alineatul (2) – Transferul unei părți din remunerație*

Toate instituțiile au adoptat de comun acord norme privind transferul special, periodic, al unei părți din remunerația unui funcționar.

*Anexa VIII, articolul 11 alineatul (2) – Transferul drepturilor de pensie către sistemul de pensii al Uniunii (transfer „IN")*

Nouă instituții au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare pentru a stabili numărul de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai unui funcționar care intră în serviciul Uniunii după ce și-a încheiat activitatea în cadrul unei administrații guvernamentale sau al unei organizații naționale sau internaționale sau după ce a exercitat o activitate salariată sau independentă pe care acestea îi iau în considerare conform sistemului de pensii al Uniunii aferenți perioadei de muncă anterioară. **Se pare că o instituție[39] nu a adoptat încă dispozițiile generale de punere în aplicare prevăzute la articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la Statutul funcționarilor.**

Aproape toate instituțiile au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele aspecte care sunt abordate în titlul V din Statutul funcționarilor: alocațiile familiale, alocația pentru locuință prin decizie specială, persoanele considerate copil aflat în întreținere, alocația școlară, cheltuielile anuale de călătorie, locul de origine, cheltuielile de delegație și de deplasare în interes de serviciu, transferul drepturilor de pensie. În marea

[37] SEAE.
[38] SEAE.
[39] OE.

majoritate a cazurilor, instituțiile au ales să adopte dispoziții generale de punere în aplicare cu privire la aceste subiecte.

Unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare privind împrumuturile și avansurile, calcularea drepturilor de pensie, pensionarea anticipată și prestația de invaliditate.

Subiectele adăugate de unele instituții în perioada 2017-2019 au fost, în special, următoarele: alocația pentru locuință prin decizie specială, persoanele considerate copil aflat în întreținere, cheltuielile de delegație și de deplasare în interes de serviciu, împrumuturile și avansurile, precum și pensionarea anticipată.

## *Titlul VI – Măsuri disciplinare*

*Anexa IX, articolul 2 alineatul (3) – Anchetele administrative*

Opt instituții au adoptat dispoziții de punere în aplicare privind anchetele administrative, sub formă de dispoziții generale de punere în aplicare. **Se pare că două instituții[40] nu au adoptat încă dispozițiile generale de punere în aplicare relevante prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din anexa IX la Statutul funcționarilor.**

*Anexa IX, articolul 30 – Procedura disciplinară*

Opt instituții[41] au adoptat, în general, dispoziții de punere în aplicare a procedurii disciplinare.

## *Titlul VII – Căile de atac*

*Articolele 90 și 91 – Căile de atac*

O instituție[42] a adoptat norme de punere în aplicare privind căile de atac în sensul articolelor 90 și 91 din Statutul funcționarilor. O instituție[43] a adoptat norme de punere în aplicare privind investigațiile referitoare la comisiile de selecție ale EPSO.

## *Titlul VIIIa – Dispoziții speciale aplicabile SEAE*

*Articolul 96 - Funcționarii Comisiei care lucrează într-o delegație a Uniunii și funcționarii SEAE care trebuie să efectueze sarcini pentru Comisie*

Comisia și SEAE au convenit asupra modalităților detaliate privind acceptarea de instrucțiuni de către un funcționar al Comisiei care lucrează într-o delegație a Uniunii din partea șefului delegației și acceptarea de instrucțiuni de către un funcționar SEAE care trebuie să îndeplinească sarcini pentru Comisie din partea Comisiei.

## *Titlul VIIIb – Cerințe speciale și derogatorii aplicabile funcționarilor repartizați într-o țară terță*

*Anexa X, articolul 1 alineatul (3) – Funcționarii repartizați într-o țară terță*

[40] Consiliul și CCE.
[41] Toate, cu excepția Consiliului și a CCE.
[42] AEPD.
[43] PE.

Comisia și SEAE au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare aplicabile funcționarilor Uniunii Europene repartizați într-o țară terță. Curtea de Justiție a clarificat în jurisprudența sa că Statutul funcționarilor nu obligă instituțiile să adopte dispoziții generale de punere în aplicare a anexei X la Statutul funcționarilor. Cu toate acestea, în cazul în care o instituție alege să facă acest lucru, trebuie urmată procedura prevăzută la articolul 110 din Statutul funcționarilor (și anume, adoptarea prin intermediul dispozițiilor generale de punere în aplicare)[44].

*Anexa X, articolul 2 – Transferul funcționarilor repartizați în țări terțe*

Numai Comisia a stabilit norme detaliate de punere în aplicare privind transferurile funcționarilor printr-o procedură specifică denumită „procedura de mobilitate".

*Anexa X, articolul 3 – Aplicarea cu titlu derogatoriu a anexei X funcționarilor repartizați din nou, temporar, într-un post în cadrul sediului*

**Instituțiile nu au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare cu privire la aplicarea cu titlu derogatoriu a anexei X funcționarilor repartizați din nou, temporar, într-un post în cadrul sediului. Cu toate acestea, la momentul pregătirii prezentului raport, Comisia și SEAE erau în curs de adoptare a unor dispoziții generale de punere în aplicare în acest sens.**

*Anexa X, articolul 5 alineatul (2) – Servicii de cazare pentru funcționarii repartizați în țări terțe*

Comisia și SEAE au stabilit modalități detaliate privind punerea la dispoziția unui funcționar a unei locuințe.

*Anexa X, articolul 10 alineatul (3) – Indemnizația pentru condiții de viață*

Comisia și SEAE au adoptat modalități detaliate privind indemnizația pentru condiții de viață.

*Anexa X, articolul 23 – Rambursarea chiriei pentru funcționarii repartizați în țări terțe*

Comisia și SEAE au stabilit modalități detaliate privind acordarea unei alocații pentru locuință sau rambursarea chiriei.

Comisia și SEAE au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele chestiuni care sunt abordate în titlul VIIIb din Statutul funcționarilor și în anexa X la acesta: concediul de odihnă, moneda și coeficientul corector, rambursarea cheltuielilor suportate de funcționarii repartizați în țări terțe, mobilitatea agenților contractuali care își desfășoară activitatea în cadrul SEAE, indemnizația pentru locuința temporară și cheltuielile de transport, asigurările de sănătate și de accidente.

Instituțiile nu au adăugat noi subiecte la acest titlu în perioada 2017-2019.

## *Regimul aplicabil celorlalți agenți*

### *Titlul II – Agenții temporari*

*Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf – Măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile agenților temporari*

[44] A se vedea hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-427/18 P, SEAE/Alba Aguilera et al., punctul 77.

Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf permite fiecărei instituții să adopte măsuri corespunzătoare în urma constatării unui dezechilibru semnificativ între naționalitățile agenților temporari, care nu se justifică prin criterii obiective. Aceste măsuri corespunzătoare trebuie să fie justificate și nu pot avea niciodată drept rezultat alte criterii de recrutare decât cele bazate pe merit. Înainte de adoptarea unor astfel de măsuri corespunzătoare, autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă adoptă dispoziții generale de punere în aplicare. La momentul finalizării prezentului raport, nicio instituție nu adoptase încă astfel de dispoziții de punere în aplicare.

*Articolul 12 alineatul (5) – Procedurile de recrutare a agenților temporari*

Cinci instituții[45] au adoptat dispoziții de punere în aplicare privind procedurile de recrutare a agenților temporari. **Cu toate acestea, două[46] din cele cinci instituții par să fi ales să adopte aceste norme ca alte norme de punere în aplicare, și nu sub forma unor dispoziții generale de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (5) din RAA.**

*Articolul 28a alineatul (2) – Dispoziții privind acordarea indemnizației de șomaj agenților temporari*

Nicio instituție nu a prevăzut dispoziții privind acordarea unei indemnizații de șomaj agenților temporari.

*Articolul 28a alineatul (10) – Modalități detaliate privind acordarea unei indemnizații de șomaj agenților temporari*

Toate instituțiile au stabilit de comun acord modalități detaliate pentru dispozițiile privind acordarea unei indemnizații de șomaj agenților temporari.

*Articolul 42 – Condiții pentru ca plățile să constituie sau să mențină drepturi de pensie în țara de origine*

Nicio instituție nu a stabilit condiții pentru ca plățile să constituie sau să mențină drepturile de pensie în țara de origine pentru agenții temporari.

*Articolul 54 – Reclasificarea agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f) din RAA*

Se pare că aproape toate agențiile[47] au adoptat, pe baza acordului orizontal *ex ante* al Comisiei, dispoziții generale pentru punerea în aplicare a dispozițiilor privind clasificarea agenților temporari [menționați la articolul 2 litera (f) din RAA] în gradul imediat superior. **Articolul 54 din RAA prevede obligația ca toate agențiile să adopte aceste norme.**

*Articolul 56 – Angajarea și utilizarea agenților temporari menționați la articolul 2 litera (f) din RAA*

Se pare că aproape toate agențiile[48] au adoptat, pe baza acordului orizontal *ex ante* al Comisiei, dispoziții generale pentru punerea în aplicare a procedurilor privind angajarea și utilizarea agenților temporari [menționați la articolul 2 litera (f) din RAA]. **Articolul 56 din RAA prevede obligația ca toate agențiile să adopte aceste norme.**

Unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele chestiuni care se referă la titlul II din RAA: politica generală privind angajarea și utilizarea

[45] PE, CCE, SEAE, CESE, CoR.
[46] CCE, CESE.
[47] Toate agențiile, cu excepția unei agenții nou-create, care la momentul elaborării prezentului raport era în curs de elaborare a normelor urmând a fi adoptate.
[48] Toate agențiile, în afară de trei, dintre care două au adoptat, având în vedere situația lor specifică, norme proprii pentru articolul 56 din RAA, după obținerea unui acord individual al Comisiei, și nu pe baza acordului *ex ante* al Comisiei.

agenților temporari, reclasificarea agenților temporari, măsurile de natură socială, indemnizația de maternitate și pensionarea anticipată.

În perioada 2017-2019, o instituție a adăugat norme privind măsurile de natură socială.

## *Titlul IV – Agenții contractuali*

*Articolul 79 alineatul (2) – Utilizarea agenților contractuali*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare care reglementează utilizarea agenților contractuali.

*Articolul 82 alineatul (6) – Recrutarea agenților contractuali*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare privind procedurile de recrutare a agenților temporari.

*Articolul 86 alineatul (1) – Încadrarea agenților contractuali*

Toate instituțiile au adoptat dispoziții generale de punere în aplicare privind încadrarea agenților contractuali.

*Articolul 96 alineatul (2) – Dispoziții privind acordarea indemnizației de șomaj agenților contractuali*

Nicio instituție nu a stabilit dispoziții privind acordarea indemnizației de șomaj agenților contractuali.

*Articolul 112 – Condițiile aferente plății drepturilor de pensie, indemnizației de șomaj, asigurării de invaliditate, asigurării de viață și asigurării de sănătate în țara în care persoana respectivă a fost asigurată ultima dată în cadrul unor astfel de sisteme*

Nicio instituție nu a stabilit condiții pentru plata drepturilor de pensie, a indemnizației de șomaj, a asigurării de invaliditate, a asigurării de viață și a asigurării de sănătate în țara în care persoana respectivă a fost asigurată ultima dată în cadrul unor astfel de sisteme.

Unele instituții au adoptat, de asemenea, norme de punere în aplicare cu privire la următoarele chestiuni care se referă la titlul IV din RAA: măsurile de natură socială, evaluarea, durata maximă a contractelor de angajare a personalului nepermanent, interpreții de conferință auxiliari, condițiile de muncă ale interpreților și mobilitatea personalului contractual în delegații.

În perioada 2017-2019, o instituție a adăugat norme privind măsurile de natură socială.

## *Titlul V – Agenții locali*

*Articolele 120 și 121 – Agenții locali*

Comisia și SEAE au adoptat alte norme de punere în aplicare privind condițiile de încadrare în muncă și securitatea socială aferente agenților locali care își desfășoară activitatea în delegații. SEAE a adoptat, de asemenea, alte norme de punere în aplicare privind metoda de adaptare a remunerațiilor.

## *Titlul VI – Consilierii speciali*

*Articolele 5, 123 și 124 – Consilierii speciali*

| |
|---|
| Comisia a adoptat norme de punere în aplicare privind consilierii speciali. |

*Titlul VII – Asistenții parlamentari*

| |
|---|
| *Articolul 125 – Asistenții parlamentari*<br><br>Parlamentul European a adoptat măsuri de punere în aplicare prin decizie internă în scopul aplicării dispozițiilor privind asistenții parlamentari. |

*****

Referitor la convergența în ceea ce privește subiectele vizate de normele de punere în aplicare, reiese din cele de mai sus că a existat o convergență suplimentară între instituții în cursul perioadei de raportare. O astfel de convergență a fost mai mare în ceea ce privește subiectele în care majoritatea instituțiilor adoptaseră deja norme în perioada de raportare precedentă sau anterior acesteia, alte instituții urmându-le exemplul. Este vorba, în special, de următoarele subiecte: tipurile de posturi și denumirea posturilor, comitetele, combaterea hărțuirii, formarea, concediul pentru interese personale, timpul de lucru, activitatea cu normă redusă, munca de la distanță, alocația pentru locuință acordată printr-o decizie specială, cheltuielile de delegație și de deplasare în interes de serviciu.

A existat o anumită convergență, mai limitată însă, și în ceea ce privește următoarele subiecte: sănătatea și siguranța, transferul, etica și integritatea, recrutarea înalților funcționari, vizita medicală anuală, împrumuturile și avansurile, precum și procedurile disciplinare.

Noile subiecte introduse în perioada de raportare au fost: egalitatea de șanse, pensionarea anticipată, mobilitatea funcționarilor repartizați într-o țară terță, măsurile de natură socială pentru agenții temporari și contractuali, precum și metoda de adaptare a remunerațiilor agenților contractuali repartizați într-o țară terță.

## b) Registrul administrat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene

Din luna februarie 2014, registrul normelor adoptate de autoritatea împuternicită să facă numiri a fiecărei instituții și agenții este pus la dispoziția publicului prin intermediul aplicației online „Centrul de resurse de comunicare și informare pentru administrații, întreprinderi și cetățeni (CIRCABC)”, care poate fi accesat prin intermediul unui cont dedicat EU-Login.

Registrul a stabilit următoarea structură a documentului:

| Titlu | Descriere |
|---|---|
| **1. Statutul funcționarilor și RAA** | *„Acestea sunt regulamentele aplicabile funcționarilor Uniunii Europene și regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii”.* |
| **2. Norme generale** | *„Acestea sunt norme adoptate de Consiliul Uniunii Europene sau acte delegate adoptate de Comisia Europeană în vederea aplicării Statutului funcționarilor și sunt aplicabile personalului instituțiilor și agențiilor Uniunii.”* |
| **3. Norme stabilite de comun acord** | *„Anumite articole din Statutul funcționarilor se referă în mod expres, pentru aplicarea lor, la norme stabilite de comun acord între instituții. Aceste norme sunt adoptate în exact același mod de fiecare instituție, iar președintele* |

| | |
|---|---|
| | *Curții de Justiție stabilește, în final, acordul comun al instituțiilor."* |
| **4. Dispoziții generale de punere în aplicare** | *„În cazul în care Statutul funcționarilor prevede în mod expres acest lucru, fiecare instituție își adoptă propriile dispoziții generale de punere în aplicare a articolelor din Statutul funcționarilor, după consultarea Comitetului pentru personal și după obținerea avizului Comitetului pentru Statutul funcționarilor. Anumite texte sunt adoptate, de asemenea, de către instituții sub forma unor «dispoziții generale de punere în aplicare» fie în cazul în care anumite articole din Statutul funcționarilor prevăd „dispoziții de punere în aplicare", fie în cazul în care dispozițiile statutare nu sunt suficient de explicite încât să fie aplicate în mod direct."* |
| **5. Alte norme de punere în aplicare** | *„Acestea sunt texte adoptate de fiecare instituție pentru a pune în aplicare Statutul funcționarilor și nu sunt nici norme stabilite de comun acord, nici dispoziții generale de punere în aplicare."* |

Normele de la fiecare titlu sunt organizate pe instituții, existând un folder comun pentru agențiile Uniunii Europene. Unele instituții și-au organizat mai detaliat normele de punere în aplicare în subfoldere, în funcție de subiect.

În ceea ce privește agențiile, normele de punere în aplicare ale acestora se regăsesc în registru la titlurile „General implementing provisions (GIP)" („Dispoziții generale de punere în aplicare") și „Other implementing rules (IR)" („Alte norme de punere în aplicare") în folderul comun „European Union agencies" („Agențiile Uniunii Europene").

Folderul conține subfoldere pentru:

- „Commission's agreements ex ante on GIP derogated" („Acordurile *ex ante* ale Comisiei privind dispozițiile generale de punere în aplicare pentru care se acordă o derogare") și, respectiv, „Commission's agreements ex ante on IR derogated" („Acordurile *ex ante* ale Comisiei privind normele de punere în aplicare pentru care se acordă o derogare"), descrise ca „*Agreements applicable to all agencies. Agreements applicable to executive agencies. Agreements applicable to decentralised agencies and joint undertakings.*" („Acorduri aplicabile tuturor agențiilor. Acorduri aplicabile agențiilor executive. Acorduri aplicabile agențiilor descentralizate și întreprinderilor comune"). Aceste subfoldere sunt divizate în continuare în funcție de subiect.
- „Joint undertakings" („Întreprinderile comune")
- „Decentralised agencies" („Agențiile descentralizate")
- „Executive agencies" („Agențiile executive")

Prezentul raport se referă la normele enumerate la titlurile 3-5 din registru.

În ceea ce privește aceste norme, o consultare a registrului arată că toate instituțiile și agențiile știu, în general, de existența registrului și de cerința de a transmite normele lor de punere în aplicare pentru a fi consemnate în registru. Cu toate acestea, nivelul de respectare a acestei cerințe diferă foarte mult de la o instituție la alta și variază semnificativ de la un tip de norme la altul.

Înregistrările din registru sunt complete în ceea ce privește normele stabilite de comun acord.

În ceea ce privește dispozițiile generale de punere în aplicare, nivelul de respectare pare a fi ridicat, întrucât toate instituțiile au transmis norme. Acestea fiind spuse, în cazul unora dintre instituții, registrul conține majoritatea dispozițiilor lor generale de punere în aplicare, în timp ce în cazul altora rămâne incomplet.

În schimb, în ceea ce privește alte norme de punere în aplicare, în general[49] numai agențiile și 5 din cele 10 instituții au transmis normele lor pentru a fi consemnate în registru. În cazul unora dintre instituții, înregistrările sunt mai actualizate, în timp ce în cazul altora un număr semnificativ de norme de punere în aplicare nu au fost încă transmise.

Acest lucru poate fi explicat prin faptul că sfera de aplicare exactă a cerinței de a transmite normele de punere în aplicare pentru a fi consemnate în registru nu este suficient de clară și prin lipsa unui acord interinstituțional în acest sens.

Având în vedere cele de mai sus, trebuie remarcat faptul că informațiile conținute în registru nu sunt identice cu cele din prezentul raport, exceptând cazul în care este vorba despre normele stabilite de comun acord.

Pe lângă diferențele care rezultă din nivelul variabil de exhaustivitate a informațiilor transmise pentru a fi consemnate în registru, unele divergențe rezultă din specificitățile metodologiei utilizate pentru prezentul raport. În special, prezentul raport conține doar normele de punere în aplicare care erau în vigoare în perioada 2017-2019, în timp ce registrul conține și normele de punere în aplicare care nu mai erau aplicabile în perioada respectivă. În plus, unele instituții au transmis separat registrului norme de modificare a unei norme preexistente, în timp ce prezentul raport nu identifică normele de modificare ca norme separate.

***CONFORMITATEA***

***→ Instituțiile au respectat în mare măsură cadrul Statutului funcționarilor și al RAA.***

***→ Raportul examinează acele domenii – per ansamblu limitate – în care instituțiile și agențiile par să fie în continuare în urmă față de cadrul statutar.***

***→ În perioada de raportare a existat o convergență suplimentară între instituții în ceea ce privește subiectele vizate de normele de punere în aplicare. O astfel de convergență a fost mai mare în ceea ce privește subiectele în care majoritatea instituțiilor adoptaseră deja norme în perioada de raportare precedentă sau anterior acesteia, alte instituții urmându-le exemplul. A existat o anumită convergență, mai limitată însă, și în ceea ce privește alte subiecte. Au fost abordate, de asemenea, câteva subiecte noi.***

[49] Comisia nu a efectuat însă o examinare aprofundată pentru a verifica dacă au fost transmise toate normele relevante ale tuturor agențiilor.

***→ Registrul ținut de Curtea de Justiție a Uniunii Europene este funcțional, însă conținutul său nu este sincronizat cu prezentul raport. Domeniul de aplicare exact al cerinței de a transmite normele de punere în aplicare pentru a fi consemnate în registru trebuie clarificat și convenit între instituții și agenții.***

# TITLUL 4. REZUMAT

Prezentul raport oferă o imagine de ansamblu a normelor adoptate pentru aplicarea Statutului funcționarilor și a RAA în cadrul instituțiilor, aflate în vigoare în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și 31 decembrie 2019.

Raportul demonstrează autonomia instituțiilor în ceea ce privește aplicarea Statutului funcționarilor și a RAA personalului lor. Această autonomie se exercită în limitele cadrului juridic, astfel cum este prevăzut în Statutul funcționarilor. În plus, Statutul funcționarilor prevede mecanisme specifice pentru a ajunge la o abordare interinstituțională comună ori de câte ori un anumit subiect impune o astfel de armonizare.

Raportul arată că instituțiile au recurs în mare măsură la competența lor de a adopta norme pentru aplicarea Statutului funcționarilor și a RAA, chiar dacă autoritățile împuternicite să facă numiri ale fiecărei instituții au exercitat această competență în grade diferite. Această varietate poate fi considerată o reflectare a realităților administrative diferite și a principiului autonomiei fiecărei instituții în calitate de angajator, astfel cum este recunoscut de dreptul Uniunii. Acestea fiind spuse, raportul indică faptul că, în cursul perioadei de raportare, a existat o convergență suplimentară între instituții cu privire la un număr semnificativ de subiecte vizate de normele de punere în aplicare.

Raportul furnizează un inventar exhaustiv al normelor de punere în aplicare adoptate de instituții. Acesta prezintă toate normele de punere în aplicare prin utilizarea unei metodologii comune. Se poate efectua astfel o abordare comparativă între instituții, sporind în acest mod transparența. În ceea ce privește agențiile, raportul oferă o viziune de ansamblu agregată și analizează efectele mecanismelor de armonizare introduse în 2014.

Referitor la conformitate, raportul permite să se concluzioneze că autoritățile împuternicite să facă numiri ale instituțiilor și ale agențiilor au respectat în mare măsură, atunci când au adoptat norme de punere în aplicare, cadrul juridic prevăzut de Statutul funcționarilor și de RAA. Raportul examinează acele domenii – per ansamblu limitate – în care instituțiile și agențiile par să fie în continuare în urmă față de cadrul statutar. Acestea fiind spuse, deși prezentul raport se referă la adoptarea de norme, și nu la interpretarea și punerea efectivă în aplicare a normelor respective de către instituții și agenții, care în desfășurarea activității lor aplică principiul autonomiei instituționale, instituțiile și agențiile pot reflecta asupra modului în care mecanismele existente pot fi utilizate pentru a spori în continuare punerea în aplicare coerentă a normelor și schimbul de bune practici.

Curtea de Justiție a Uniunii Europene a înființat registrul normelor de punere în aplicare, astfel cum este prevăzut la articolul 110 alineatul (6) din Statutul funcționarilor, în februarie 2014. Acest registru este disponibil public și este actualizat în permanență. Raportul concluzionează că registrul este funcțional, dar că nu există o sincronizare între conținutul său și prezentul raport. Se pare că sfera de aplicare exactă a cerinței de a transmite normele de

punere în aplicare pentru a fi consemnate în registru trebuie clarificată și convenită între instituții și agenții.

În ceea ce privește pașii următori, serviciile Comisiei vor transmite prezentul raport șefilor de administrație ai tuturor instituțiilor și Rețelei agențiilor UE, permițându-le astfel instituțiilor și agențiilor să evalueze conformitatea fiecăreia dintre ele cu cadrul statutar descris în prezentul raport și să ia măsurile pe care le consideră necesare.

Comisia va trebui să prezinte următorul raport elaborat în baza articolului 110 alineatul (6) din Statutul funcționarilor peste trei ani. Următorul raport va viza normele de punere în aplicare în vigoare în perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2022.

---

## ANEXE

| | |
|---|---|
| **Anexa I** | **Norme adoptate de comun acord între instituții** |
| **Anexa II** | **Norme de punere în aplicare în instituții** |
| **Anexa III** | **Tabelul consolidat pentru instituții** |
| **Anexa IV** | **Norme de punere în aplicare în agenții** |